

Kwajongen van tachtig

Dik Bruynesteyn nog lang niet uitgetekend

door: Frank Ottens

“Van Gaal is de droom voor iedere tekenaar, journalist of fotograaf. We zouden hem moeten koesteren. Hij mag er dan ook onder geen beding mee stoppen. En naar het buitenland gaan zonder mijn toestemming, is helemaal uit den boze, haha!”

In zijn woning te Midwoud schatert Dik Bruynesteyn het uit. Met fijngesnepen pretoogjes slaat de vermaarde striptekenaar zichzelf op de dijen. Als huistekenaar/cartoonist van Studio Sport zorgde hij met zijn even snelle als luchtige penstreken dertig jaar lang voor de lach in miljoenen huiskamers. En hij mag de tachtig inmiddels gepasseerd zijn, de humor, het kwajongensachtige - dat krijg je er niet meer uit.

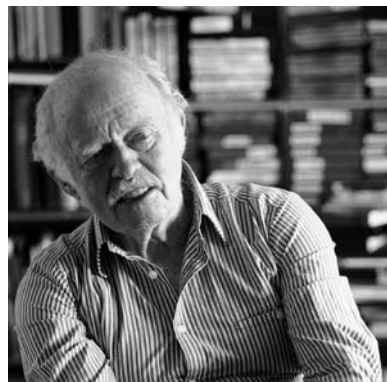
“Heb je gelijk in”, bevestigt hij terstond. “Daar is het te laat voor...”

En een terugkeer bij Studio Sport, dat straks zelf ook terug van weggeweest is? Bruynesteyn: “Ja, haha. Je bent de zoveelste die dat vraagt. Kijk, ik heb dat van 1960 tot 1990 gedaan. Wat geweest is, is geweest.”

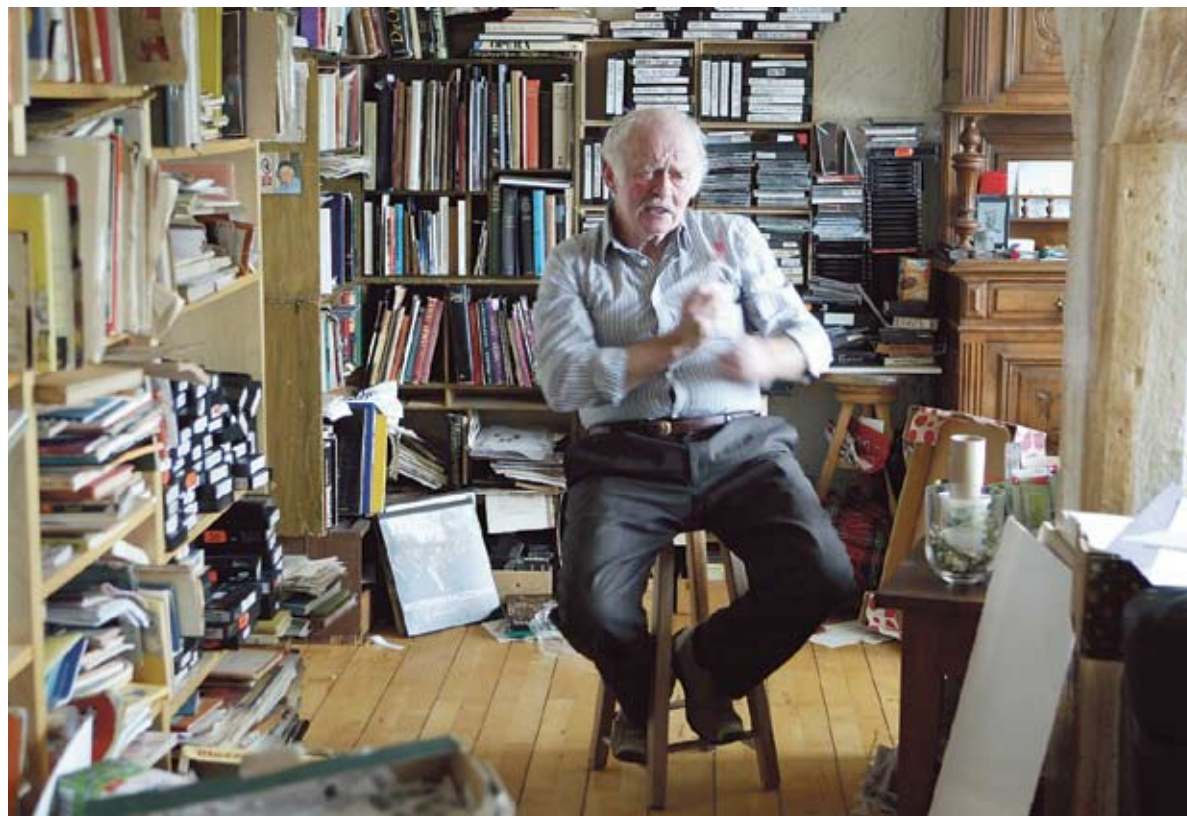
Appie Happie

Zijn eerste tekening verscheen in 1947 in het Dagblad van het Noorden, een jaar later volgde hij de legendarische Bob Uschi op als sportcartoonist bij de toenmalige Haagsche Courant en Het Vrije Volk. Geregeld verschenen zijn cartoons in het Duitse sportblad Der Kicker.

In de jaren zeventig en tachtig maakte Bruynesteyn in onder meer Het Parool furore met zijn dagelijkse

■ “Of ik darten ook echt een sport vind? Pijltjes gooien? Haha, welnee!”

■ Dik Bruynesteyn in zijn werkkamer annex archief. “Van Gaal is de droom voor iedere tekenaar.” (Foto's: Esthervan der Linden/RM)

‘Appie Happie’-strip. Overdebananen verslindende midvoor van de ludieke voetbalclub De Taaie Tijgers, met onder anderen de ietwat saaie aanvoerder Tik Tak Theo, de slungelige keeper Lange Jan met de Pet, de noeste verdediger Sjakie Strijkijzer, de technicus Pietje Peelee (het kleine neefje van de Grote Peelee) en linksbuiten Casanova, de aalgladde vrouwenversierder. Welke bekende sporter hij in al die jaren het meest heeft getekend? Bruynesteyn: “Nou, ik denk toch Johan wel. En Van Hanegem natuurlijk. Lekker koppen om te tekenen - Cruijffie met zijn grote neus, De Kromme met zijn grote pruik en dito wenkbrauwen. Van Basten bijvoorbeeld is veel lastiger. Weinig speciale kenmerken. Hoewel: hij heeft wel een uitzonderlijk smal gezicht. In dat opzicht heeft hij erg veel weg van de oud-wielrenner Maarten Ducrot.”

Bierbuiken

Een paar jaar geleden was hij plotseling weer op tv te bewonderen. Bij het darten. Bruynesteyn: “Ik was altijd van mening dat het vroegere Hoogovens Schaaktoernooi hét paradijs was voor

een tekenaar als ik. Die stilzittende, peinzende schakers met hun snorren en te lange haar - ik vond het altijd heerlijk om erbij te zijn. Tot ik dus voor dat darten werd gevraagd... Tatoeages, oorbellen, staarten, uitpuilende bierbuiken: helemaal fantastisch om te tekenen!”

“Of ik darten ook echt een sport vind? Pijltjes gooien? Haha, welnee! Maar dat vind ik van wel meer sporten, hoor. Dammen en schaken - je kunt je ook afvragen of dat wel echt sporten zijn. Of mevrouw Van Grunsven met haar getrippel en getrappel op zo'n paard - is dat dan sport? Nee, sporten met jurering - ik heb er altijd mijn bedenkingen bij gehad.”

West-Friesland

Even iets anders: de laatste keer dat we Dik Bruynesteyn troffen, zeventien jaar geleden, woonde hij nog in Eemnes. Acht jaar geleden verruilde hij 't Gooi voor West-Friesland. Midwoud welteverstaan.

“Tja”, verzucht de oude meester met een knipoog, “dat had iets met de liefde van doen... Ik ontmoette destijds in Twente mijn huidige partner. Zij werd door haar oude werkgever, het

■ Louis van Gaal. (Illustratie: www.dikbruynesteyn.nl)

ziekenhuis in Hoorn, gevraagd om daar weer te komen werken. Zo zijn we hier in Midwoud terechtgekomen. Geweldig mag ik wel zeggen. Moet je eens naar buiten kijken. Dat vrije uitzicht over die weilanden - mooier is er niet. Daar kan geen tekeningetje tegenop.”